

Lintunen

Lintuvaaran omakotiyhdistyksen tiedotuslehti

Nro 4/93 Joulukuu

No, onkos tullut kesä?

No onkos tullut kesä
nyt talven keskellen,
ja laitetaankos pesä
myös pikkulinnuillen?

Jo kuusi kyntilöitä
on käynyt kukkimaan,
pimeitä talven öitä
näin ehkä valaistaan.

Ja vanhakin nyt nuortuu
kuin lapsi leikkimään,
ja koukkuselkä suortuu,
niin kaikk' on mielissään.

Ja hyvä, lämmin, heilä
on mieli jokaisen.
Oi jospa ihmisellä
ois joulu ainainen!

Joululaulu

En etsi valtaa, loistoa,
en kaipaa kultaakaan,
ma pyydän taivaan valoa
ja rauhaa päälle maan.
Se joulu suo,
mi onnen tuo
ja mielet nostaa Luojan luo,
ei valtaa eikä kultaakaan,
vaan rauhaa päälle maan.

Suo mulle maja rauhaista
ja lasten joulupuu,
Jumalan sanan valoa,
joss' sieluin kirkastuu!
Tuo kotihin,
jos pieneenkin,
nyt joulujuhla suloisin,
Jumalan sanan valoa
ja mieltä jaloa!

Luo köyhän niinkuin rikkahan
saa joulu ihana!
Pimeyden maailman
tuo taivaan valoa!
Sua halajan, sua odotan,
sa Herra maan ja taivahan,
nyt köyhän niinkuin rikkahan luo
suloinen joulus tuo!

Tonttujen jouluyö

Soihdut sammuu, kaikki väki nukkuu, väki nukkuu,
öitten varjoon talon touhu hukkuu, touhu hukkuu.
Tip-tap-tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

Tonttunjoukko silloin varpahillaan, varpahillaan
varovasti hiipii alta sillan, alta sillan.
Tip-tap-tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

Jouluruokaa tarjoo kunnan väki, kunnan väki,
raoistansa sen jo tonttu näki, tonttu näki.
Tip-tap-tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

Pöydän päälle veitikkaiset rientää, veitikkaiset,
syövät paistia ja juovatlientä, juovatlientä.
Tip-tap-tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

Herkkua on siinä monenlaista, monenlaista,
kuiske kuuluu: "Miltä ruoka maistaa, ruoka maistaa?"
Tip-tap-tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

Sitten leikitellään kuusen alla, kuusen alla,
kunnes päivä koittaa taivahalla, taivahalla.
Tip-tap-tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

Hiljaa hiipii joukko varpahillaan, varpahillaan
kotikoloihinsa alle sillan, alle sillan.
Tip-tap-tip-tap, tipe, tipe, tip-tap, tip, tip, tap.

Joulupukki

Joulupukki, joulupukki,
valkoparta vanha ukki.
Eikö taakka paina selkää?
Käypä tänne emme pelkää:
Oothan meille vanha tuttu,
puuhkalakki, karvanettu.
Täällä' on myöskin kiltit lapset,
kirkassilmät, silkohapset.

Joulupukki, joulupukki,
valkoparta vanha ukki.
Vietä iltaa joukossamme
täällä meidän riemunamme.
Tervetullut meille aina,
käypä tänne, puuta paina,
tai jos leikkiin tahdot tulla,
kahta hauskeempaa on sulla.

Kiitos, kiitos, kiltit lapset,
kirkassilmät, silkohapset.
Terve teille, pienokaiset
leikkiväiset, laulavaiset.
Hauska täällä' ois iltahetki,
vaan on vielä pitkä retki:
Kuusen luota kuusen luokse
mulla matkan suunta juoksee.

Joulupukki, joulupukki,
valkoparta vanha ukki.
Viivy vielä pieni hetki,
vaikka onkin pitkä retki.
Tässä tuomme sulle mettä
vilpoisaa kuin lähdevettä,
sitten jaksat pitkän tiesi
kuikea kuin aimo miesi.

Kiitos vaan nyt, kiltit lapset
kirkassilmät, silkohapset.
Tässä' on teille muistiaiset
pienet joulumaistiaiset!
Kiitos sulle, oiva ukki
ystävämme joulupukki.
Taas kun päästään ensi jouluun,
tervetullut meidän kouluun.

Joulupuu on rakennettu

Joulupuu on rakennettu,
joulu on jo ovelta.
Namusia ripustettu
onpi kuusen oksilla.

Kuusen pienet kynttiläiset
valaisevat kauniisti.
Ympärillä lapsukaiset
laulelevat sulosti.

Puheenjohtajan palsta

Luin äskettäin yhdistyksen sääntöjä. Yhtymäkohtia todellisuuteen en juuri löytänyt. Mielessä kävi, että säännöt on kirjoitettu viime vuosisadalla. Omakotiyhdistys on kuitenkin vain 52 vuotias ja säännöt on hyväksytty vuonna 1976. Olin siis väärässä.

Kaksi vuotta sitten omakotiyhdistyksen vuosikokouksessa puheenjohtajana toiminut Martti Kärkkäinen aloitti kokouksen lukemalla otteita silloisen Leppävaaran-Lintuvaaran omakotiyhdistyksen säännöistä eli yhdistyksen nimeä lukuunottamatta nykyisistä säännöistä. Hän löysi sieltä mm. seuraavia mainintoja: yhdistys toimii yhdyssiteenä jäsenistönä taloudellisen aseman kohottamisessa, tukee raittiusasiaa ja ylläpitää

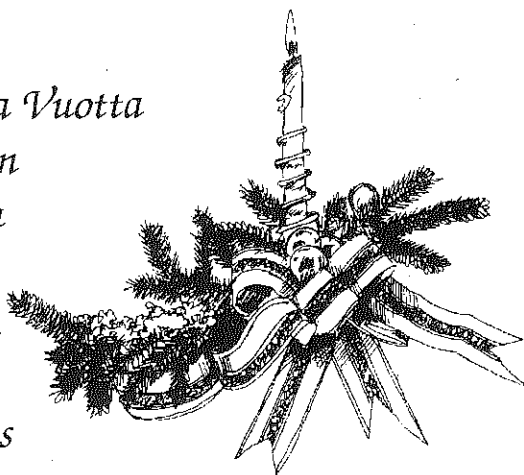
sivistyksellisiä harrastuksia paikkakunnalla, huolehtii järjestyksen ylläpidosta jne. Yhdistyksen jäseneltä edellytetään lisäksi sääntöjen noudattamista.

Niinpä niin. Voisikohan sitä paremmin sanoa. Johtokunta onkin joutunut luovimaan parhaansa mukaan sääntöjen pykälikössä erilaisia tulkintoja unohtamatta. Todellinen toiminta tapahtuu nykyisin etupäässä kaavoitus-, liikenne- ja ympäristönsuojeluasioissa mitenkään unohtamatta epäoikeudenmukaisia kiinteistö- ym. veroasioitakaan.

Säännöt eivät vastaa siten enää todellisuutta. Niiden kokonaisuudistamisesta on puhuttu useaan otteeseen. Kuka tai ketkä ottaisivat työn tehdyseen?

Hannu Lehtonen

*Rauhallista Joulua
ja Onnellista Uutta Vuotta
kaikille Lintuvaaran
asukkaille toivottaa
Lintuvaaran
omakotiyhdistyksen
johtokunta
ja Lintusen toimitus*

Kehä II:n uutisia

Kaikki kritiikki, mitä mm. Lintuvaaran omakotiyhdistys on kohdistanut Tielaitoksen epärealistisiin moottoritiehankkeisiin Espoossa on nyt osoittautumassa oikeaksi. YTV on julkaissut pääkaupunkiseudun liikennejärjestelmäsuunnitelman ensimmäisen luonnoksen perusteellisten tutkimusten jälkeen. Tämä on ensimmäinen vakava yritys yhdistää eri liikennemuodot yhteen suunnitelmaan. Kuten arvata saattaa, on Kehä II:n jatko tässä suunnitelmassa hylätty. Tielaitoksen mahtia on suunnitelmassa muutenkin vähennetty.

Tielaitoksen fanattisimmat moottoritieintoilijat vannovat silti, että Kehä II:n jatkoa yritetään työntää Tielaitoksen tulevista lausunnoista uudestaan mukaan suunnitelmiin. Nukkumiseen ei siten ole varaa.

Espoon, Vantaan ja Helsingin Kehä II:n vaikutusalueen 12:n asukas-yhdistyksen yhteistyöryhmä esiintyikin jälleen 4.11.1993. Maaherra Eeva-Riitta Siitonen otti kymmenhenkisen lähetystömme vastaan. Hänen näkemyksensä liikenneasioissa oli paljolti sama kuin asukkaidenkin. Liikenneongelmia ei ratkaista avaamalla virkistysalueille uusia moottoriteitä, vaan ratkaisu on joukkoliikenteen tehostaminen niin, että tiet eivät tukkeudu työmatkaliikenteen henkilöautoista. Kehä I:ä ja muita olemassaolevia teitä voidaan parantaa. YTV:n liikennejärjestelmäsuunnitelman todettiin olevan tämän pyrkimyksen suuntainen.

Siinä pitäisi kuitenkin nyt esitettävä voimakkaammin esittää parannuksia Espoon sisäiseen joukkoliikenteeseen sen lisäksi, että raideliikennettä Espoosta Helsingin keskustaan lisätään.

Maaherra Siitonen johtaa puhetta luottamushenkilöistä koostuvassa Uudenmaan läänineuvottelukunnassa, joka ottaa kantaa mm. liikennejärjestelmiin. Neuvottelukunta on tehnyt pesäeroa Tielaitoksen Uudenmaan piirin moottoritiehankkeisiin.

Kalevi Onnela

Lintunen

Lintuvaaran omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Toimituskunta:

Sisko Helsti, puh. 519 438, Hannu Lehtonen, Tuula Huomo, Marja-Leena Karhula, Arja Pihlajisto, Raimo Salminen

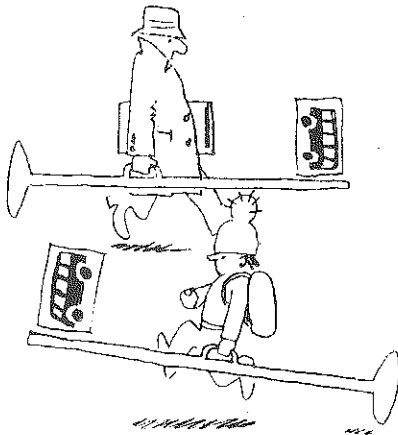
Levikki: 1000 kpl

Ilmoitukset:

Kokosivu takakannessa 1000 mk ja muualla 800 mk, pienempien ilmoitusten hinta sovitaan erikseen.

Ilmoitustaulut omakotiyhdistyksen tiedotteita varten ovat Paulakosken kaupassa Lintuvaarantie 50 ja T-kauppa Kotikulmassa Vallikadun ja Lintuvaarantien risteyksessä.

Rassaako bussi?

Silmäys Lintuvaaran bussien aikatauluihin osoittaa, että ne laaditaan kaupungin virkamiesten lähtökohdista vaan ei käyttäjien. Tästä oiva esimerkki on linjojen 23 ja 201 osin päällekkäiset aikataulut, joita ei lisäksi ole sovitettu kunnolla yhteen junien kanssa. Entä mitä ajatella siitä, että kesä-aikataululla ajetaan vielä pari viikkoa koulujen alkamisen jälkeen?

Omakotiyhdistys haluaa vaikuttaa asiaan ja pyytää asukkaiden mielipiteitä ja ehdotuksia aikatauluista ja reiteistä. Mikäli haluat vaikuttaa joukko-liikennejärjestelyihin, toimita ehdotuksesi kirjallisesti jollekin johtokunnan jäsenelle.

Seppo Mäkinen

Logokilpailu yllättävän suosittu

Syksyllä järjestettyyn logokilpailuun tuli määräaikaan mennessä 40 ehdotusta, joista kaikista erittäin lämmin kiitos osallistuneille. Mukana oli lasten hauskoja ja puhuttelevia piirroksia ja täysin valmiita logoehdotuksia. Aiheista oli suosituin – kuten arvata saattaa – lintu.

Arvostelulautakunnalla on kuitenkin ehtinyt olla vain yksi kokous ennen lehden painoon menoa, ja siksi ei voittajaa voida vielä julkistaa.

Kokouksessaan arvostelulautakunta valitsi tarjolla olleista ehdotuksista tarkempaan harkintaan viisi, joiden joukosta se yksi ja oikea sitten valikoituu.

Voimme sitten aloittaa vuoden 1994 tältäkin osin uusien tuulien puhaltaessa.

Vanhat nimet kelpaavat

Omakotiyhdistyksen johtokunta on päättänyt kysyä kaupungin nimitys- ja suunnittelijalta, miksi katujen nimiä vaihdellaan. Yhdistyksen mielestä se on tarpeetonta ja aiheuttaa vain turhaa sekaannusta.

Öljyä ojaan

Peipontien varrella asuva autoharrastaja ilmeisesti laskee jäteöljyjä ojaan. Yhdistys perehtyy asiaan ja tekee tarpeen vaatiessa valituksen terveysvirastolle.

Edustuksia

Arja Pihlajisto Lintuvaaran omakotiyhdistyksestä on valittu varajäseneksi EKY:n (Espoon kotiseutuyhdistysten liitto) hallitukseen.

Pihlajisto on ehdolla myös Lepävaaran alueneuvottelukuntaan edustamaan siellä Lintuvaaran omakotiyhdistystä.

Lintuvaaran OKY:n asukasilta 21.11.1993

Ilman kahvikutsujen houkutusta Lintuvaaran koulun tiloihin kokoontui viitisenkymmentä lintuvaaralaista keskustelemaan ajankohtaisista aiheista asuinalueellamme. Lähivakuutuksesta oli paikalla Arto Jauhiainen kertomassa perusasioista ja apuvälineistä, joilla esim. murtoja voidaan ehkäistä. Asiasta keskusteltiin ja todettiin, että

juuri samana viikonloppuna oli hämäläismies ollut liikenteessä, mutta tultuaan havaituksi, häipynyt. Korostettiin yleensäkin vapaaehtoisia lähiuuteen tarkkailua ja hyviä naapurisuhteita. Esim. turvalukko, itsestään syttyvä valaistus ym. varokeinoja löytyy. Samoin perusasiat, kuten postilaatikon tyhjentäminen ja lumitöistä huolehtiminen poissaolon aikana, ovat omaehtoisia perusturvallisuusasioita.

Toinen keskustelua herättänyt aihe olivat bussivuorojen väheneminen yleensä ensi vuoden alussa. Lintuvaarassa liikennöivät vuorot 23, 201, 231 ja 510 jatkavat entiseen tapaan, vaikka bussireittien muutoksesta ollaan oltu montaa mieltä. Lintuvaaran OKY pyrkii tarkemmin kartoittamaan bussien reitti-, aikataulu- ja pysäkki-asiaa ja tarvitsee tähän työhön kaikkien bussinkäyttäjien aktiivista työpanosta.

Tieasioista Kalevi Onnela totesi, että Kehä II uhkaa näyttää Lintuvaaran osalta toistaiseksi olevan ohitse. Lintuvaaran tien parantamista on kiirehdittävä varsinkin jalankulku- ja pyöräteiden osalta. Nopeusrajoitukset ja pomppurakennelmat nopeuksien hidastamiseksi sekä pikkuteiden katkaiseminen aiheuttivat myös vilkasta keskustelua. Liikennelaskelman mukaan Lintuvaaran läpi kulkeva liikenne on vähentynyt.

Kartanon maiden läpi kulkevalle ulkoilureitille Lintuvaarasta Karakallioon toivottiin valaistusta.

Tieasiat kiinnostivat varsinkin niitä, joiden tontit rajoittuvat yksityisiin tiehoitopiireihin, sillä nyt mak-suun tullee kiinteistöveroon pitäisi sisältyä katujen kunnassapito kaupungin puolelta. Toisena vaihtoehtoa tuli esiin kiinteistöveron alentamisanomukset juuri ns. yksityisten tiehoitopiirien tonteille. Oma aktiivisuus on hyvästä esim. soittamalla Espoon kaupungille teiden/ katujen kunnosta vastaaville.

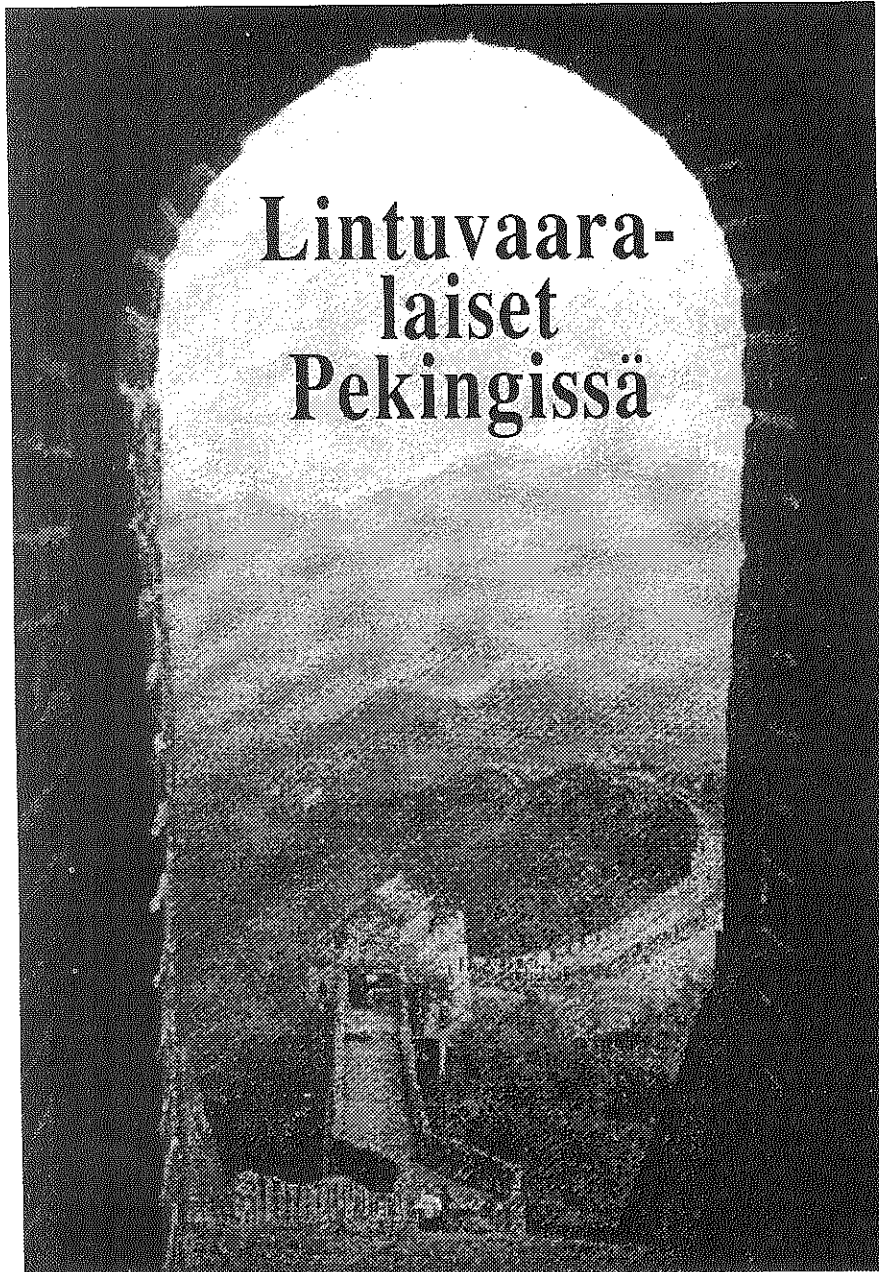
Nähtävillä oli alueen kaavaehdotuksia uusine suunnitelmineen.

Lintuvaarantien varren voimakkaasta rakentamisesta keskusteltiin vilkkaasti. Omakotiyhdistyksen edustajat vastailivat kysymyksiin ja lupasivat tiedottaa asioista eteenpäin.

Mukavaa Joulun Odotusta Ja Hyvää Uutta Vuotta 1994!

Joukko paikalla olleita Lintuvaaran OKYläisiä

Lintuvaaralaiset Pekingissä

Juhlaryhmämme koostui 28 henkilöstä. Lintuvaaralaisia oli matkassa lähes kolmannes. Loputkin tulivat tutuiksi sen viikon aikana, jonka risteilimme Pekingissä. Matkan järjestäjä on melkein paljasjalkainen lintuvaaralainen. Mukaansa matkalle hän oli houkutellut meidät lupaamalla tarjota samppanjat Kiinan muurilla ja sen hän tekikin 23.10., jolloin Sirkan syntymästä oli kulunut 50 vuotta.

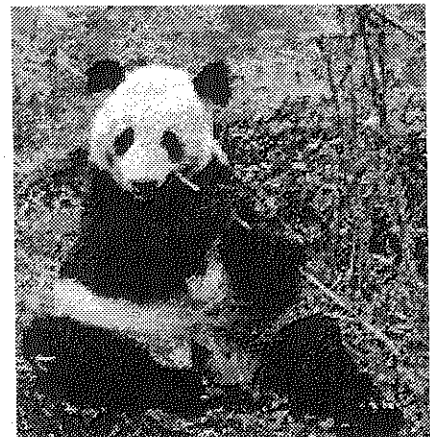
Lento Finnairin koneella Helsingistä Pekingiin kesti n. 7 1/2 tuntia. Aamukahvi tarjoiltiin n. klo 01 Suomen aikaa ja parin tunnin kuluttua laskeudumme kirkkaassa auringonpaisteessa Pekingiin. Seikkailu alkoi.

Maisema näytti aika tavalliselta, peltoja, puita, pensaita, uudenuutkainen moottoritie ja juhlanan, kiinalaisen portin kautta kaupunkiin. Pekingin laitamilla talot pienempiä, kaupunkiin tullessa kerrostalojen kerrosluku kasvoi. Näimme myös matalia "rivitalo-alueita", jotka kylläkin olivat huomattavasti iäkkäämpiä ja vaatimattomampia kuin täällä. Riisipellolla kahlaavia, olkihattuisia kiinalaisia emme kylläkään nähneet. Syykin selvisi myöhemmin. Riisisato oli jo korjattu ja vesi

lasketaan pelloille vain riisinkasvatuksen tietyssä vaiheessa.

Matkaohjelmamme olivat suunnitelleet Sirkka ja Olympia matkatoimisto juuri tätä ryhmää varten. Pääsimme tutustumaan sellaisiinkin paikkoihin, joihin kaikki turistit eivät pääse. Erityisen mielenkiintoinen ja sykähdyttävä oli käynti päiväkodissa, jossa lapset riemulla ottivat meidät mukaan leikkiinsä. Ja me lauloimme heille "Jänis istuu maassa torkkuen...". Kiinalaisessa koulussa istuu luokassa 52 oppilasta ja työrauha on ihailtava. Valmiita taiteilijoita tapasimme Lasten palatsissa, jonne lapset voivat tulla koulun jälkeen harrastamaan taitavien opettajien ja taiteilijoiden johdolla. Saimme kuunnella lapsiryhmän laulavan ja soittavan vanhoilla kiinalaisilla jousisoittimilla. Saimme seurata baletti-ryhmän kaunista ja kurinalaista esitystä. Nuorin ballerina oli nelivuotias. Lapsikuoro lauloi meille ja nuoret solistit esiintyivät kuin tähdet konsanaan. Puitteet koulussa, päiväkodissa ja Lasten palatsissa olivat paljon, paljon vaatimattomammat kuin meillä, mutta innostus sitäkin suurempaa.

Varmaankin jokainen Kiinassa ensi kertaa vieraileva odottaa jännittyneenä näkevänsä Kiinan muurin – The Great Wall. Jo lentokoneesta tähyilimme muuria ja näimmekin vaalean nauhan kiemurtelevan vuorten harjanteil-

la. Toisena matkapäivänä kävimme Ming-keisarien hautalaaksossa, jonne kuljimme Pyhää tietä. Matkan voi tehdä jalkaisin, lohikäärmetaksilla tai leskikeisarinnan keinuvalle kantotuolilla niinkuin päivänsankarimme. Pyhää tietä reunustavat eläinpatsaat, joista yksi on tullut tutuksi suomalaisillekin lehtikuvien välityksellä.

Hautalaaksossa on lukuisia kauniita kiinalaisia palatsirakennuksia suuren puiston ympäröimänä.

Mielenkiintoinen oli syvällä maan alla sijaitseva hautaholvi, jonne keisari, keisarinna ja lempisivuvaipo on haudattu.

Hautalaaksosta ajoimme bussilla Kiinan muurille. Kiipesimme vuorille nousevaa tietä ja näimme ensimmäiset muurinpätkät. Bussimme jäi parkkipaikalle ja nouseminen jatkui jalan. Jyrkkää nousua ensimmäiselle merkinantotornille. Kuohuvat samppanjat kaadettiin Suomesta tuotuihin lasseihin ja auringon alkaessa laskea vuorten taakse kohotimme onnen ja ikuisen nuoruuden maljat Sirkalle. Vartiotornilta toiselle jatkui suurista katukivistä rakennettu muuri leveydeltään 5-8 m ja korkeudeltaan 8 m, solissa jopa lähes parikymmentä metriä. Kun se vielä seuraillee vuorten korkeimpia harjanteita muurilta alas silmäileminen melkein huimasi. Nousu seuraavalle merkinantotornille oli niin jyrkkä, että miltei konttasimme portaat ylös ja alas tulimme askelmalta toiselle hivuttautuen. Muuria korjataan ja se on tarkoitus avata kulkureitiksi. Vaellus Kiinan muurilla! Matka ei lopu kesken, pituutta sillä on n. 6000 km.

Kielletty kaupunki

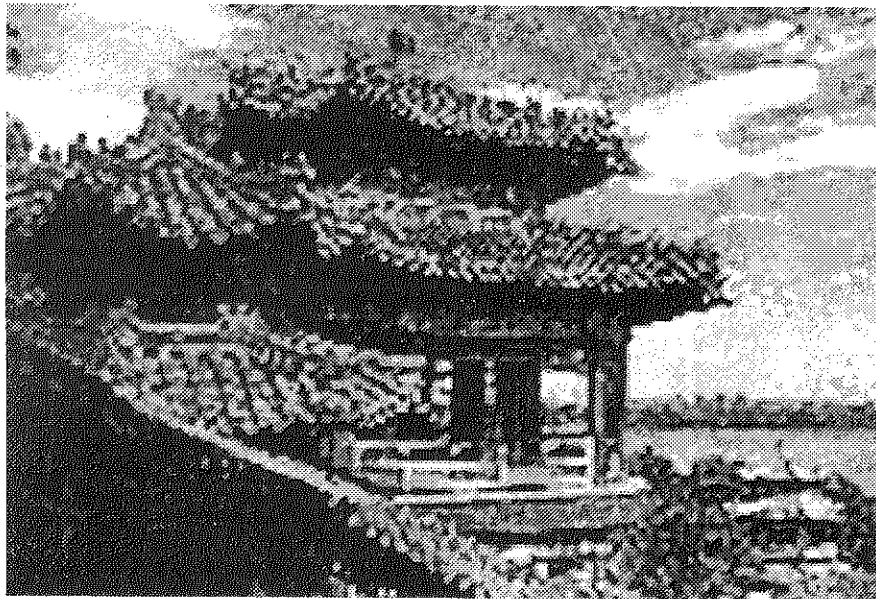
Kaupunki kaupungissa. Kansan nähtäväksi se on avattu vasta kulttuurivälankumouksen jälkeen. Kauniita, kaarevakattoisia palatsirakennuksia, marmoriportaikkoja, loisteliaita esineitä kertomassa keisarien ajan elämästä – kuin sadussa – asukkaat vain olivat jättäneet paratiisinsa. Ja tilalla olimme me lintuvaaralaiset, japanilaiset, kanadalaiset ja sadat, sadat kiinalaiset.

Marmorilaiva

Leskikeisarinna Ci Xi oli varmaakin rauhaa rakastava nainen. Hän käytti varat, jotka hän oli saanut laivaston rakennuttamista varten Japanin sodan aikana, marmorilaivan rakentamiseen. Kesäpalatsissa saimme kokea aavistuksen leskikeisarinnan loistokkaasta, mutta armottomasta elämästä. Palatsit valtaistuinsaleineen ja teatterirakennuksineen sekä tekojärvellä lipuvat lohikäärmeveneet herättävät aidon kiinnostuksen Kiinan tuhatvuotiseen historiaan.

Kiinalainen ruoka

Istuessamme ensimmäiselle kiinalaiselle lounaallamme hiipi mieleen hiljainen epäilyks miten selviytyä syömi-

sestä kahden syömäpuikon ja pienen kauhan avulla. Ateria koostui usein kylmistä, suikaleiksi leikatuista alkupaloista. Niiden jälkeen pyöreän pöydän keskellä olevalle pyörivälle alustalle tuotiin vadeilla erilaisia liharuokia, keitetyjä kasviksia tai kokonainen kala vahvasti maustetussa kastikkeessa. Aterian keskivaiheilla pöytään ilmestyi kulhollinen riisiä, jota me opimme viikon aikana syömään runsaasti. Riisi käytäytyi ystävällisesti puikoilla syödessä. Eniten lipsahduksia aiheuttivat herkkusienet ja kurkun viipaleet. Kiinalaiset eivät juo aterian aikana. Juoman korvaa aterian lopuksi pöytään kannettu liemimäinen keitto, jossa usein uiskenteli rihmoiksi hyytynyttä munanvalkuaista. Meille maistui ruokajuomana kiinalainen olut. Leipä ei kuulu kiinalaiseen ateriaan. Jollakin aterialla pöytään tuotiin vitivalkeista jauhoista valmistettuja, höyryssä kypsennettyjä "pullia", joiden sisällä oli tummaa, makeaa täytettä. Jälkiruokia ei myöskään syödä Kiinassa. Aterian päätteeksi saimme joskus omenoita.

Polkupyörät

Vielä pitkään kotiin tulon jälkeen korvissa soi kiinalaisten pyöränkellojen kilinä. Polkupyörät hallitsevat liikennettä. Usein sattui, että bussimme sai odotella liikennevalojen vaihtumista useampaankin kertaan, kun risteyskseen täyttivät joka suunnalta tulevat polkupyörät. Kaikenikäiset ajoivat työmatkansa polkupyörällä ja kuljettivat jätti-

mäisiä kuormia: sohvakalustoja, heinäkuormia, kiinankaalivuoria, porsaita, lapsia jne.

Pekingissä näki harvoin lihavia ihmisiä ja odottavia äitejä. Yksilapsijärjestelmä vaikutti katukuvaan myös siten, että lapsia näkyi kadulla hyvin vähän. Ehkä he olivat isovanhempien hoidossa, koulussa tai lasten palatsissa.

Aamuvoimistelu puistossa

Vielä vähän sumuisessa ja viileässä aamussa ajoimme Pekingin keskustan puistoon osallistuaksemme tai-ji aamuvoimisteluun. Ryhmässä oli noin 60 vuotiaita kiinalaisia miehiä ja naisia. Naisen ohjaamana he aloittivat keskittyneen rauhallisen voimistelun. Toisaalta kuului musiikki. Sen tahdisa liikkui eri ikäisiä ihmisiä. Jossain kauempana iäkkäät miehet suorittivat aamuvoimisteluaan punaisin tupsuin koristeltujen miekkojen kanssa. Mikä upea tapa aloittaa päiväänsä! Lintuvaaran koulun kenttä olisi vallan mainio paikka käynnistää lintuvaaralaisten kiinalainen aamuvoimistelu.

Matka Pekingiin sujui nopeasti ja vaivattomasti, mutta paluu suomalaiseen arkeen tapahtui hitaasti. Elämyksiä kertyi niin paljon, että kaikkien niiden tiedostaminen kestää vielä pitkään. Kiina on suuri maa ja historia pitkä ja värikäs. Tämän hyvin suunnitellun ja hyvin onnistuneen matkan jälkeen tietää, että tietää Kiinasta hyvin vähän.

Tuula Heikkilä

Senja Mäkinen johtaa Leppävaaran palvelutalon ja Leppävaaran kansantalonsuorokorojen yhteis-esiintymistä isänpäivän juhlassa.

Laulujen mailta

Laulukuorojen yhteisesiintyminen Leppävaaran palvelutalolla isänpäivän juhlassa maanantaina 8. pñä marras-kuuta 1993. Palvelutalon kuoron ja Leppävaaran Eläkeläisten kuoron esitykset saivat kiitosta osakseen. Yhteislauluna laulettiin Olet maamme armain. Kuoro esitti johtajanaan Senja Mäkinen:

Hopeahapset	Mä muistan sua
Lähteellä	Paimenhuilu
Pieni polku	Kesäilta
Iltasoitto	

Juhlan ohjelmassa seurasivat palvelutalolla harjoittelevan kansantanssiryhmän esitykset. Runonlausuntaa esitti Pirkko Kokko-Rahikainen.

Laulukuoroina olimme hyvin iloisia ja tyytyväisiä, kun saimme esiintyä yhteisesti oman kylämme

kulttuuritilaisuudessa. Tämä miellyttävä kokemus avaa myös muistoja menneeltä ajalta ja herättää toiveen, jospa taas heräisi se monipuolinen kulttuurin harrastustoiminta, jota kylässämme ennen on ollut.

Muistuu vain mieleen hyvän kannatuksen saaneet monet kokoillan näytelmäesitykset kuten myös nuorison näytelmä- ja joukkolausuntaharrastukset, joita ohjasi puutarhuri Niiranen. Oli orkesteri, oli kansantanssiryhmä, oli kisällilauluesitykset ja monen monet harjoitukset.

Suuri sekakuoro toimi opettaja Edla Sippolan johdolla ja mieslauluryhmä rva Senja Mäkinen johdolla.

Mieslaulajien esitykset vielä 70 ja 80-luvuilla olivat suosittuja. Näin varauduttiin silloin ja iloisin mielin oman kylän juhlatilaisuuksiin ja ehdittiinpä vierailla naapurikylissäkin.

Aarne Aug. Nilsson

Leppävaaran eläkeläiset ry

Kotikulmamme järjestöt esittäytyvät. vuorossa on Leppävaaran eläkeläiset ry. Sen puheenjohtaja on Irene Selin. Haastattelijana Sisko Helsti.

Ikäihmisten toimintaan tutustumisen voi alkaa pistäytymällä Leppävaaran palvelutalolla juhlien aikaan. Palvelutalon johtaja Kaisu Linkomaa kiteytti erään syksyisen tilaisuuden tarkoituksen seuraavasti:

– Isovanhempien päivän tavoitteena on parantaa ikäihmisten asemaa

ja löytää luontevia yhteistyömuotoja eri ikäryhmien välille. Jos ikärajat ylittävät kanssakäyminen on vähäistä, elämäkokemusten siirto vanhemmilta nuoremmille estyy. Isovanhempien tulisi voida antaa elämäkokemuksensa, tietonsa, taitonsa ja viisautensa lastenlastensa käyttöön.

Isänpäivän juhlinta sovittiin saumattomasti samaan tilaisuuteen. Olihan palvelutalolle kokoontuneen noin 70 juhlijän joukossa sekä isä, isoisia että isoisoisia.

Senja Mäkinen johtama Leppävaaran palvelutalon ja Kansantalonsuorokorojen yhteis-esiintymistä koottu kuoro antoi rytmin koko juhlaa. Kuoron ikäkuningatar on 85-vuotias Mirjam Jokela, jonka ääni soi edelleen kauniisti.

– Voi melkein sanoa, että kuoro on minulle koko elämä. Vuodet ja

sairaudet eivät esiintyessä ja harjoittellessa paina, Mirjam Jokela kertoi. Äsken mainittu Kansantalonsuorokoro on osa Leppävaaran eläkeläiset ry:n toimintaa eikä lainkaan kaukana yhdistyksen kantavasta toimintatuksesta.

– Eniten ehkä koettamme tuoda eläkeläisten elämään viihtyisyyttä. Se tarkoittaa, että tapaamme, keskustelemme ja harrastamme yhdessä, kertoo kolmatta vuotta yhdistyksen puheenjohtajana toimiva Irene Selin.

Yhdessä harrastaminen on esimerkiksi sitä, että joka keskiviikko klo 10 kokoonnutaan Kansantalolle (Vallikatu 15) voimistelemaan. Lauluryhmän harjoitukset alkavat Senja Mäkinen johdolla puoli kahdentoista maisa. Jumpa ja laulun välissä juodaan kahvia ja jutellaan.

Isoja juhlia järjestetään neljä – viisi kertaa vuodessa. – Nytkin kolmantena joulukuuta odotamme tänne 300 ihmistä, tulijoita on Ylöjärveltä saakka, Irene Selin kertoo.

Eläkeläisryhmien paikkakuntien rajat ylittävät tapaamiset, juhlit ja retket ovat aivan yleisiä. Vastikään on täältä käyty Mikkeliin.

Etujärjestönkin olemus Leppävaaran eläkeläisillä on, joskaan ei kovin pinnalla.

– Kannanottoja eläkeikäisille tärkeistä asioista olemme lähettäneet Espoon päättäjille ja osallistuneet mielenosoituksiin. Aika usein viime vuosina se on kuitenkin tuntunut turhautavalta – kuunteleekohan meitä kuukaan?

Päättäväisesti eläkeläiset ovat Irene Selinin mukaan joka tapauksessa torjuneet ajatuksen, että heidän pitäisi hoitaa suurin piirtein toinen toisensa, selviää ilman yhteiskunnan tukea.

– Totta kai esimerkiksi kodinhoitajan palvelut ovat välttämättömiä.

Kaikkea viranomaiset eivät kuitenkaan taida.

–Koettamme olla selvillä toistemme elämäntilanteista. Joskus se tarkoittaa, että käymme katsomassa sairaita täällä tai sairaalassa. Toisinaan joku meistä tarttuu asiaan, kun toinen on liian ujo esimerkiksi hakemaan kaupungilta kodinhoitoapua.

Leppävaaran eläkeläiset toivottavat uudet jäsenet noin 80 entisen joukkoon lämpimästi tervetulleiksi. Kynys ei ole sen korkeampi kuin tulla jonakin keskiviikkona Kansantalolle tutustumaan. 30 markan jäsenmaksuun sisältyy Eläkeläinen-lehden vuosikerta.

Rottia, rottia!

Kuluneen kesän aikana ovat lintuvaaralaiset tehneet hälyttävän paljon havaintoja rotista. Joku on nähnyt näitä ei-toivottuja otuksia liikkumassa kaupan lähetyksillä ja joku toinen taas löytänyt vierailijan kompostistaan! Useampikin on kertonut nähneensä yhden rotan yliajon uhrina Lintuvaaran tiellä.

Yksi todennäköinen syy rottien lisääntymiseen lienee ruuantähteiden kompotoinnin lisääntyminen. Nyt jokaisella kompostin ja kompostorin omaavalla omakotiasujalla onkin syytä tarkistaa oman kompostin rotankesävyys. Avokompostiin, mikä on tarkoitettu lehville, ruoholle ja oksille ei saa laittaa ruuantähteitä. Muoviset kompostorien kunto on syytä tutkia. Jos löytyy rotamentävä reikä – nuori rotta menee noin tuuman läpimittaisesta aukosta, kannattaa kompostorin ympärille virittää tiheäsilmainen metalliverkko.

Pitää myös olla tarkka siinä, että kompostorin luukut on aina suljettuna, sillä ruokailupaikan haussa oleva rotta huomaa avoimena olevan luukun oitis. Jokaisesta hyvin voivasta rottayhteiskunnasta lähtee koko ajan tiedustelijoita, ja jos ne löytävät uuden, hyvän ravintolähteen, on uuden rottayhteisön syntyminen vain ajan kysymys. Myös puiden alle jätetyt tai kompostiin heitettyt omenat ovat rotalle mieluista purtavaa.

Rotan menestymisen perusedellytys on sen – kuten muiden jyrsiöiden – poikkeuksellisen tehokas lisääntyminen. Rottanaaras tulee sukukypsäksi 3–4 kk:n ikäisenä ja sen kantoaika on 22–24 vrk. Naaras voi myös tiineytyä heti edellisen poikueen synnytyä. Poikueen keskikoko on noin 8 poikasta. Ainoa ihmisen kannalta lohdullinen seikka on, että rotta ei Suomen oloissa lisäännä kylmimpien talvikuukausien aikana.

Tavallisissa asuinkiinteistöissä, joissa ei ole kotieläimiä, on rottaongelma poistettavissa hyvin yksinkertaisesti: pitämällä talousjätteet pois rottien ulottuvilta. Jos vahinko on kuitenkin päässyt tapahtumaan, ei rottasotaa kannata ryhtyä vain omalta kohdalta, vaan rotat pitää hävittää koko alueelta samanaikaisesti. Kunta järjesti ennen vanhaan hyvään aikaan yleisiä rottienhävityskampanjoita, mutta ei enää nykyään. Päivystävä terveystarkastaja ilmoitti, että heillä ei ole mi-

tään tarjottavaa – mahdollisesti hyviä neuvoja lukuunottamatta – tässä asiassa.

Tehokkaita, myrkyttömiä rotanpyyntitapoja ei oikeastaan ole. Parhaiten tämä onnistuisi ns. katiskaloukulla, joita ei kuitenkaan ole liikkeistä saatavilla. Rotan saaminen tavalliseen jousiloukkuun on sattuman kauppaa. Huono pyyntitulokseen johtuu neofobiasta eli rotta karttaa kaikkia muutoksia ja uusia esineitä, joita on ilmestynyt sen ympäristöön. Rotta saattaa esim. viereksua sille tarkoitettua syöttiä ainakin päivän tai pari riippumatta siitä, miten houkuttelevaa syöttiainesta on käytetty.

Kaikki Suomessa vapaasti kaupasta saatavat rotanmyrkyt ovat vaikuttavaltaan ns. antikoagulantteja eli vaikuttava aine kohdistuu veren hyytymisprosessiin ja verisuonen seinämiin, jotka haurastuvat ja katkeilevat sekä aiheuttavat lopuksi eläimelle kohtalokkaita sisäisiä verenvuotoja. Kaikki saatavilla olevat myrkyt ovat syömämyrkyjä, ja niiden on jouduttava suun kautta ruuansulatuskanavaan, jotta ne vaikuttaisivat toivotulla tavalla.

Tavallisin rotanmyrkyt käyttömuoto on myrkkysyötti. Tarjolla on suuri joukko erilaisia syöttiseoksia, joiden pääaineena on kaurahiutale, keksijauhe tai jokin muu viljatuote. Valmiin syötin olennaisin etu on se, että käyttäjän ei tarvitse laskea ja punnita sekoitussuhteita ja että esim. tehoaineen yliannostukselta vältytään. Haittapuolena taas on, että normaalia kauppatietä kulkevassa syötissä ei voida käyttää helposti pilaantuvia, mutta samalla rottaa houkuttelevia aineksia, kuten eläinvalkuaisia.

Käyttäjä voi parantaa valmiin kaupasyötin maittavuutta lisäämällä siihen mm. kalajauhoa, jauhelihaa, kananmunaa tai sokeria. Tällaisten myrkyttömien lisäaineiden sekoittaminen on täysin luovallista, mutta niitä ei pidä käyttää enempää kuin 10 % syöttimassan painosta. Yksinkertainen, syötin maittavuutta nimenomaan rotalle parantava lisäaine on vesi. Rotta syö mieluummin kaurapuuroa kuin kuivaa kauraryyniä. Kaupassa on myös valmis nestesyötti, jota voidaan käyttää sellaisissa paikoissa, joissa rotalla on vedestä pula. Nestesyöttiä ei kannata kuitenkaan käyttää paikoissa, missä se voi jäättyä, koska jäätyneeseen ruokaan rotta ei koske!

Rotta kykenee yhdistämään tietyn ravintolähteen ja sen käytöstä mahdol-

lisesti seuraavan pahoinvoinnin noin kuuden tunnin ajan. Aiemmin yleisesti käytettyjen, nopeasti vaikuttavien tehoaineiden käytön yhteydessä esiintyi tämän vuoksi yleisesti syötinpelkoa. Antikoagulanttien voittokulku sen sijaan perustui paljolti siihen, että ne eivät anna mitään oireita, ennenkuin mahdollinen vastareaktio on liian myöhäinen.

Voimassa olevien määräysten mukaan rotansyötti on sijoitettava erityisiin syöttilaatikoihin tai muuten suojattava niin, että niistä ei aiheudu vaaraa lapsille, kotieläimille eikä luonnonvaraisille eläimille. Syöttilaatikon ei tarvitse olla puuta, eikä mallilla ole muuta väliä kuin se, että se estää pienten lasten ja eläinten pääsyn käsi- ja jalkasyöttiin – ja on rottien hyväksymä, mikä seikka yleensä edellyttää, että laatikkoon on useampi kuin yksi pääsytie.

Yleisin syöttilaatikon käyttöön liittyvä virhe on, että se asetetaan paikoilleen vain syöttityksen ajaksi. Aina-kin pysyvästi rottia houkuttelevissa paikoissa syöttilaatikoiden pitäisi olla paikoillaan ympäri vuoden; vai tällä tavoin vältytään siltä, että laatikko sinänsä laukaisee rotan neofobisen reaktion. Syöttilaatikoiden huoltoon kuuluu, että niissä olevan syötin kunto tarkistetaan aika ajoin ja pilaantunut syötti korvataan tuoreella.

Syöttilaatikoiden käytön ohella vahinkomyrkytysten varraa pyritään vähentämään mm. värjäämällä syöttiä niin, että ne heti ensi silmäyksellä eroavat myrkyttömistä elintarvikkeista. Syötin sijoituspaikkaan, esim. syöttilaatikon kanteen, on pantava varoituslappu, jossa ilmoitetaan, mitä torjunta-ainetta on käytetty. Varoituslapun tiedot ovat erittäin tärkeitä lääkärille tai eläinlääkärille siinä tapauksessa, että vahinko pääsee tapahtumaan. Kaikkien antikoagulanttien vasta-aine on K1-vitamiini.

Rotanmyrkyä käsiteltäessä myrkytyksen suorittajan on käytettävä suojakäsineitä. Tyhjat syöttipakkaukset, syöttintähteet ja myrkyyn kuolleet eläimet hävitetään polttamalla.

Yksi rotanmyrkyjen käyttöön liittyvä haitta on eläinten kuoleminen lattiatäytteisiin ym. vaikeasti tavoitettavissa oleviin paikkoihin. Rotan koinen eläin aiheuttaa lämpimissä tiloissa melkoista löyhkää, ennenkuin se muumioituu. Tätä haittaa ei voida ennakolta ehkäistä, sillä eläimet kuolevat sattumanvaraisesti minne hyvänsä.

Ilahduttaako, ärsyttääkö? Onko sinulla toivomuksia, kysymyksiä, ideoita? Tällä palstalla julkaisemme lukijoiden ajatuksia. Kirjoita omalla nimellä tai nimimerkillä, mutta lyhyesti.

Seuraavaan helmikuussa 1994 ilmestyvään lehteen tarkoitetut jutut tulee toimittaa tammikuun loppuun mennessä osoitteella Lintunen /Arja Pihlajisto, Hämeenkyläntie 29 B, 02660 Espoo.

Oikea kahvila

Kukahan perustaisi Lintuvaaraan pienen, yksinkertaisen ja kodikkaan kahvilan, jossa myytäisiin pannukarkeista poroistaa keitettyä, oikeaa kahvia ja haudutettua teetä?

Kelpaisi siellä olla ja ottaa lohtua, kun bussi on jättänyt, ystävä pettänyt eikä kotiinkaan tahdo mennä.

Tuleva asiakas

Liikennevalot

Kauppa, postilaatikko, R-kioski ja bussipysäkki takaavat sen, että kuljoita riittää Vallikadun ja Lintuvaaran tien risteyksessä.

Kadun yli on vaikea päästä.

Risteysalueelle tulee autoja neljästä suunnasta vilkkaasti ja kovallakin vauhdilla. Vaikeimmin havaittavia ovat mäen alta ja mutkan takaa kirkon suunnasta tulevat autot.

Lähtiennoole valmistuu kaiken aikaa uusia asuntoja, joten liikenne lisääntyy. Risteykseen tulee saada liikennevalot ja pian!

Vihreällä yli

Suojatien paikan siirtäminen Hämeenkyläntien ja ns. linjan mäen kohdalla paikkaan, josta on näkyvyys molempiin suuntiin saakoon kiitoksen. Lisäksi suojatien yhteyteen rakennettu liikenteenjakaja hillitsee hieman muuten pitkällä suoralla huokuttelevaa kaahailua ja ohittamista, sillä valitettavasti vain osa autoilijoista noudattaa nopeusrajoitus- ja ohituskieltomerk-

kejä. Reilut kymmenen vuotta suojatie olikin täysin älyttömässä paikassa. Samaa mieltä olivat aikoinaan sitä maananneet työntekijätkin! Pienet koulu-laiset ovatkin jo ottaneet uuden suojatien paikan omakseen, ottakaapa mallia aikuiset!

+++

Vielä linjan maisemista. Minne ja miksi katosi luonnonpuistoalueen oravametsä lokakuun viimeisellä viikolla? Lähiasukkaiden ällistykseksi "iki-metsä" (arvopuut?) alkoi kaatua rytinällä ja rungot makaavat nyt metsänpohjassa hajallaan. Kaadetun kuusikon takaa paljastui tosin uusia naapureita; kiitos heille kauniisti valaistusta ulkojouluuudesta. Puiden kaatamisesta olisi ollut korrektaa ilmoittaa lähitonttien omistajille, sillä mekin joudumme ilmoittamaan kaupungille omalta tontilta kaadettavista puista, mikäli toimenpide oleellisesti muuttaa maisemaa. Metsän kaataminen harmittaa monia Lintuvaarassa asuvia luonnonystäviä.

"Linjan mäeltä"

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n johtokunta 1993

Hannu Lehtonen	puheenjohtaja	Peukaloisenpolku 3 A	puh. 516 337
Kullervo Heikkilä		Paikkalinnuntie 15 B,	puh. 544 670
Tuula Huomo	sihteeri	Lintuvaarantie 67	puh. 547 1340
Marja-Leena Karhula	varapuheenjohtaja	Jääskeläntie 24	puh. 542 990
Paavo Kinnunen		Punarinnantie 4	puh. 541 043
Marita Kivikoski	talouden/rahastonhoitaja	Krenatöörantie 9 A	puh. 546 863
Seppo Mäkinen		Kirkkalantie 2	puh. 518 304
Kalevi Onnela		Pensaskertuntie 1 B	puh. 547 1480
Arja Pihlajisto		Hämeenkyläntie 29 B	puh. 544 502
Mannu Räsänen		Sininärhentie 2	puh. 519 260
Raimo Salminen		Keltasirkuntie 14	puh. 543 630